

عنوان مقاله:

رهیافتی برای ارتقای کیفیت در محیط های یادگیری الکترونیکی (دانشگاه های مجازی)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی آموزش الکترونیک (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

داود معصومی - IT and learning Program

خلاصه مقاله:

آموزش الکترونیک یکی از کاربردهای اصلی تکنولوژی اطلاعات است به طوریکه اکثر دانشگاه ها و موسسات صنعتی بویژه در کشورهای توسعه یافته سرمایه گذاریهای کلاتی را برای کاربست این تکنولوژی انجام کرده اند. در این میان پرسشی که همواره مطرح می شود این است که چگونه می توان محیط یادگیری الکترونیکی 1 و یا دانشگاه مجازی 2 اثر بخش و یا موفقی ایجاد نمود؟ نکته بسیار مهمی که معمولا در مباحث کیفیت آموزش بدان توجه نمی شود این است که کیفیت در آموزش چیزی نیست که یک دانشگاه مجازی و یا محیط یادگیری الکترونیکی بتواند به دانشجویان (مهمترین ذینفع یا مشتری) ارائه دهد! و یا بهبود کیفیت آموزشی امری نیست که بتوان از طریق بخشنامه یا صدور آیین نامه به انجام آن پرداخت، بلکه فرایند مداوم فرآوری و ساخت از طریق مشارکت و همکاری بین دانشجویان و مجموعه محیط آموزشی است. به عبارت دیگر کیفیت آموزش برخلاف سایر کالاها و حتی خدمات فقط محصول و برونداد آن موسسه و یا دانشگاه نیست؛ بلکه کیفیت اینجا به مفهوم توانمند سازی دانشجویان است. نتایج تحقیقات متعددی در خصوص بهترین و موثرترین روش در موفقیت آموزش های الکترونیک نشان داده که موفقیت این سیستم ها در گروه تعامل دانشجویان و فراگیران با محیط آموزشی است. در این مقاله نخست به صورت اجمالی به مفهوم کیفیت در محیط های یادگیری الکترونیکی و سپس به رویکردهای سنجش و بهبود کیفیت در محیط های یادگیری الکترونیکی پرداخته می شود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/74553>

